GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunátória.

Anulu XXXIV.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 32. **Brasiovu 6 Maiu 24 Aprile** **1871.**

MONARCHI'A AUSTRO-UNGARICA.

Transilvani'a.

Revist'a impresiunei si a resunetului

fraternisarei in Brasiovu.

Omulu in politica e una machina.

Se intramu indata in obiectu. Pana acum, atatu provocarea, catu si serbarea fraternisarei din 22 Aprile intre romanii si maghiarii brasioveni nu afla mâre apretiuire nici in diurnalele din Clusiu, cari abia luara notitia simpla intre varietati, cu catera cuvinte despre ea, nici in „Székely Hirlap", diurnalulu din Muresiu-Osiorheiu alu reuniunei juristiloru; ma acesta in Nr. 33, reproducundu provocarea la infratire din „Nemere", diurnalulu ung. din Brasiovu, o suspicionéza dicundu: „Acésta serbare frumósa patriotica a fostu defipta pe 22 Aprile, si din partene o potemu numai saluta cu cea mai caldurósa simpathia, dorindu: cá se nu vre a fi fostu si acésta numai o specula venatória la ordinea di a politicei de partita." — Judecat'a organului secuiescu.

„Sieb-Blätter" tienuse de reu pe sasii din Brasiovu, ca tienu serbarea victoriei germane acum, candu militarismulu feudalu apasa cá unu alpe libertatea fratiloru loru germani, ci mai erá de asteptatu, pe candu ar' poté serbá si ei victori'a libertatii Germaniei unite. —

Diurnalele romane atatu cele din Romani'a, afara de „Tromp. Carp.", care -si da in petecu,— catu si cele de dincóce, se mira de fraternisarea intre romani si unguri, se intréba, si nu -si sciu esplica, cá ce póte se fia acésta? ca Gazeta nu le spune. — Anumitu „Albin'a" in Nr. 31 din 27 Aprile -si esprime surprinderea in cuvintele urmatórie:

„O aparitiune minunata ni se repórta cu telegrafulu din Brasiovu. Sambat'a trecuta romanii, — nu scimu ce se dicemu, unii? séu in cointielegere toti? — tienura o serbatóre de infratire cu ungurii, dóra mai dreptu cu arméniі de acolo, — cu devis'a „pentru patria si libertate". Lucru pré laudabilu, numai de l'amu poté bine pricepe. In „Gaz. Trans." cetiramu de unadi o provocare pentru participare generala la acésta serbatóre, dér' nici dupa aceea nu ne potemu orientá. De alta suntemu informati, ca in aceeasi séra sasii aveau se celebréza triumfulu armeloru nemtiesci in Franci'a. Noi scimu, ca pre candu sasii pre facia simpathisau cu Prusi'a, romanii si ungurii séu si armenii din Brasiovu erau cu trupu cu sufletu pentru francesi: — nu cumva acést'a este chei'a serbatorei enigmatice de infratire?! — Ori cum se fia, noi o salutamu si i dorimu succesu si resultatu mai bunu, decatu ce avura multele nóstre incercari de infratire cu domnii maghiari din dieta si dela guvernu!"

Aruncamu dupa spate orce escusa si imputare, cumca la prim'a pornire a fraternisarei din 22 Apr. n'amu apriusu indata lumin'a, cá se impresti'a inaintea publ. totu intunereculu, pentruca actulu de infratire oferitu din partea unguriloru din Brasiovu e unu actu delicatu, dictatu de identitatea intereseloru, care pretendea cea mai cercuspecta tractare, pentruca elu se facú si in órele cele provocatórie din partea serbarei victoriei germane asupra francesiloru prin sasii brasioveni, totu in 22 Aprile sér'a, si apoi nóue nu ne erá cunoscutu nici unu programu cu base de infratire, decatu simpl'a provocare in terminii ei cei generali, cá esiti de suptu aripi angeresci, la care se amutiesci. — De acea „Gazeta" afla cu cale a redica numai pretiulu armoniei la pretensiunea acesteia din ambe partile.

Din cele publicate in Gazeta inse se vedea pré bine, ca e o infratire numai locale, pentru interese locale, pre candu ar' fi de doritu, cá basea ei se fia nu numai libertatea si egalitatea individuale in patria, ci si cea nationale politica, pentru care gemura si mai gemu martirii prin prinsori, cá se se conlucre cu poteri unite a se pune pe totu loculu si pe calea legei in pracse ne mai disputata — dupa indreptatire politica nationala perfectu coegale, cu incetarea suferintieloru. Candu va resulta acésta armonia din infratiri festine, atunci vomu avé cuventu a apretia si dorindu a dori fac simile de asemeni infratiri dictate de comuniunea sortei si a ecsistintiei acestoru dóue natiuni, avisate a fi atatu la panda catu si la sentinela, pentru a nu fi rapite de torentii cei undulatori, cari se povernescu catra insulele vietiei nóstre nationale.

Basea infratirei natiunei romane din Transilvani'a e autonomi'a Transilvaniei si dreptulu politicu nationale perfectu coegale, care se afla depusa chiaru si in votulu minoritatei din diet'a din Clusiu 1865 si in actele luptei nationale din vechime pana adi, cari ne stau pe sufletele tuturoru romaniloru.

Opulu: „Romanii si constitutiunile Transilvaniei de Dr. Iosifu Hodosiu", e impropsetarea cea mai recenta a istoriceloru nóstre suferintie, contrase din injuri'a constitutionale a timpuriloru, dér' dieu, in parte si din lips'a unei mai circumspecte, mai solidarie si mai energióse aperari, care cere tóte sacrificiale pana la osu dela micu si mare, — pe una si acceasi cale — cá se n'aiba securea codoriste si toporulu toporiste. Acestu opu de mare importantia politica, de care nici unu sufletu romanu, ce da in politica, nu se póte lipsi, intréba si respunde la romani catra fine asia:

„Vediendu tóte aceste de o parte, ér' de alt'a vediendu sclavi'a politica a romaniloru, vediendu, ca ei suntu afara de constitutiune, si ca constitutiunile Transilvaniei suntu suspinse; pare ca, de sine 'ti vine si ti se pune intrebarea:

Ce e de facutu?

Nimicu alta decatu ceea ce amu facutu pana acum.

A luptá, si pururea a luptá.

A cere cu bun'a, a pretinde in dreptu, a vindicá cu legea.

A tiené la independenti'a si autonomi'a Transilvaniei, si la drepturile natiunei romane, respectandu drepturile celorualte natiuni.

A cere dela monarchu — pana candu avemu dreptu de a fi supusii lui — convocarea dietei transilvane, pentru cá astfeliu romanii se fia restituiti in drepturile nationali si politice, si pentru cá Transilvani'a si partile ei se fia restituite sie-si.

A spune monarchului si puterei, ca imperiulu numai asia póte subsiste, si numai asia -si póte conserva starea de mare putere européna, déca tierile, cari lu compunu voru fi restituite in autonomi'a loru avitica si propria constitutionale, si déca popórele tóte voru fi asecurate in ecsistenti'a loru politico-nationale.

Cum? Cine se céra, cine se spuna?

Prin scrisori, prin petitiuni, prin memorande. Particulari, comune, districte, reuniuni, intruniri.

Se céra, si se spuna, ca: sistem'a de acum a dualismului nu este de sustienutu. Trebe adoptatu sistemulu federalismului pre basea autonomiei tieriloru, combinata cu principiulu nationalu.

Transilvaniei, finduca despre acést'a vorbimu in specialu, si care -si are autonomi'a si constitutiunea sa, trebe redate partile ei din Ungari'a, precum si Bucovin'a; Transilvani'a are dreptu si istoricu si naturalu si legalu la aceste. Germanii din Bucovin'a cá si sasii séu ungro-secuii din Transilvani'a, cá si ungurii cari locuiescu in Banatu séu in celelalte parti ale Transilvaniei, -si afla garantate drepturile loru nationali, civili si politice, in constitutiunile si legile Transilvaniei.

Astfeliu apoi Transilvani'a cu Ungaria propria, cu Creati'a etc. se intre in confederatiune: imperiulu austriacu se fia o confederatiune de tieri si popóre libere, unde aceste tieri si aceste popóre tóte se-si aiba libertatea si espresiunea nationale, autonomi'a propria si independenti'a legislativa si guvernementale, unite in persón'a principelui cá capu alu confederatiunei.

Barbatii de statu ai Austriei, si mai alesu ai Ungariei, véda cá nu adi-mane, si chiaru in momentele de facia candu nuori grei amenintia orisontulu Europei — in urma tóte, tóte se fia pré tardiu!!"

Éca si cea mai nóua improspetare a credintiei politice a natiunei romane de aici, apoi una natiune, care a luptatu 400 si mai bine de ani pentru recunóscerea si usarea de acuma drepturi, pana candu in 1863 intrá si in dominiulu loru, nu póte fi asia usióra, cá nesce particulari, cari mesurandu-si interesele private si venandu speculе pentru ele se renéga de catra politic'a confratiloru de sange; éca si unu respunsu la toti, cati portati de spiritulu pitonicu nu se potu conteni nici in óre solemne a nu arunca in romani si cu tin'a invinuirei, cá cum ei totu n'ar fi fostu cei mai alipiti de interesele patriei sale: romanulu nu pretende, decatu (la ce are dreptu neprescriptibile prin arbitragiulu de partite) dreptulu seu, care nu e mai pucinu, decatu perfecta egalitate politica nationale si apoi fratietate si armonia divina!

Romanii nu se atragu, cum nu s'au atrasu nico odata, dovada istori'a, de vreo imagine insielatória in alte parti, cum se atinse intr'unu toastu incordatu, ci elu vrea a solida fratietatea nu numai cea locale, ci si cea generale pe acésta base aici in Transilvani'a, ca-ce elu cu fruntea franca si redicata se tiene de celu mai probatu si mai inflacaratu patriotu in patri'a sa. Apoi intre sororile natiuni, cari se disputa despre antaiatatea in sinceritatea si estraordinariulu patriotismu, la care trebuie se se inchine nu omutii, ci si angerii din ceru, nu mai póte domni indoiéla de simpathi'a si de amiciti'a cea mai binevoitória, dovedita cu gealusia faptica la tóte pericelele, de cari si candu erá amenintiatu statulu si tronulu. Déca inse totu se mai afla reutatiosi si ómeni intortocati in mregele si latiurile politicei lupine, cari l'ar mai prepune, acela nu i mai merita nici amiciti'a in politica, necum anim'a, pana candu nu se va pocai din radecina si nu va conlucra din resputeri a sterge

crim'a asasinatului politicu alu unui frate de cruce din secle, probatu prin foculu pericleloru comune de celu mai leale angeru aperatoriu, nu numai alu patriei comune, ci chiaru si alu vietiei nationale a amicului seu de sórte, care in pretiu de aderire totudéun'a la insielatu cu, cu manierele cele mai finu inventate. Deci spre una perfecta armonia generale, dér' basata pe egalitate nu numai individuale, ci si politica nationale in patriane, dupa cum se cuvine natiunei romane dupa dreptu si dreptate, damu man'a pe eternitate, nu inse mai multu numai spre specula de partite politice, cum dice „Székely Hirlap", ci din principiulu asecurarei imprumutate a ecsistintiei proprie nationale politice, care, vedemu cu durere, ca colo susu inca n'a ajunsu nici pe departe a deveni la ordinea dilei, pentruca acolo susu se incorda stapanii a dovedi, ca diosu tóte suntu spre multiumirea tuturora, si candu gemu sub ignorantória maltractare, éca dovada si fraternisarile, voru adauge, — pentrucá se ne mai sparga capulu cu peleri'a nóstra, cá si de alte dati. . . . Cá una mama egalu iubitória de fii ei, asia „Gazeta betrana", nu se póte esprime decatu in sensulu acesta. — Cumca infratirea sincera iniciata intre romanii si ungurii din Brasiovu e numai locale pentru interesele politice, ér' locale comunale séu fundu-regionale, fara programa precisata, se a disu si in reportu. Acum se vedemu mai incolo, cam cum se mai esprima diurnalele despre ea, si apoi se judecamu, déca póte ea deveni si mai generale din acestu punctu de purcedere. Dér' se ne curatimu simtirile, cá se vedemu cu totii sórele dreptatii tuturoru viétia resarindu in libertate si egale fratietate, fara catu de pucina diversitate si superioritate in vreunu dreptu politicu nationale, si spre acestu scopu se bineventamu tóte intrunirile si infratirile oferite si oferinde. — (Va urmá.)

Brasiovu 7 Maiu 1871.

Unu actu de simpathia naturale lu vedemu publicatu in „Romanulu", acela e respunsulu camerei Itatiei la cunoscut'a adresa a camerei Romaniei, care in proiectu s'a si cititu in sied. din 21 Aprile si s'a primitu cu aplause:

Parlamentulu Italiei catra parlamentulu Romaniei vorbesce in tecstulu urmatoriu:

„Pré onorabile dle presiedinte alu camerei deputatiloru Romaniei!

„Camer'a deputatiloru regatului Italiei a primitu cu vilia satisfacere adres'a ce dvóstra ati binevoitu a o tramite in numele parlamentului romanu. Camer'a a recunoscutu in acea adresa nu numai gentil'a manifestatiune de simtieminte amicali catra Itali'a, ci si solemn'a afirmare a acelui simtiementu de solidaritate, care reciprocaminte unesce natiunile libere si civilisate pentru garanti'a comune, pentru tutel'a comune a drepturiloru si a independentiei fiacarei din ele.

„Itali'a a ascultatu de acestu simtiementu, atunci candu, representata de contele Cavour, a sustienutu in consiliele Europei caus'a nationalitatei romane. Parlamentulu romanu s'a inspiratu de acestu simtiementu, atunci candu a avutu afectudós'a idea de a se congratuló cu noi in momentulu, in care caus'a nationalitatei italiane reportá triumfulu supremu.

„Camer'a are ferm'a credintia, ca acestu triumfu va fi o mare binefacere pentru libertate si civilisatiune. Itali'a recastigandu Rom'a sa, a facutu se inceteze o confusiune de putere contraria spiritului timpuriloru, dauna si ofensa civilisatiunei, si a asecuratu in modulu acest'a spre avantagiulu universale sacrele drepturi si nealienabile prerogative ale conscientiei omenesci. (Bravo! bine!)

„Prin urmare atestatulu de simpathia a parlamentului romanu a fostu fórte placutu camerei deputatiloru regatului Italiei. Nu e unu aplausu sterpu: va fi o incuragiare eficace. Representantii natiunei italiane nu lu voru uitá si lu schimba facundu urari sincere pentru prosperitatea natiunei romane." (Viia aprobatiune.) —

In Franci'a lupt'a continua. Ataculu generalu alu regimelui versaillesu n'a avutu succesulu doritu, cu tóte, ca Thiers incredintiá adunarea nat., ca in optu dile insurectiunea se va devince. Cu tóte aceste fortulu Issy bombardatu cu 2000 de granate a capitulatu si insurgentii s'au retrasu in internulu Parisului. Comun'a a denumitu unu comitetu de salutea publica si inversiunarea cresce in locu se se domolésca.

Dupace ataculu generale alu versaillesiloru se poticni, si comun'a prin placate publicá respingerea loru in batalia, in Berlinu indata se tienú consiliu martialu si acum se scrie, ca ostasime nóua de germani trecú in 1-a Maiu pe la Colmaru pentru Franci'a. — Comandantulu insurgentiloru Dombrowski si Clureset si au stramutatu cortelulu generale diu caus'a capitularei Issy. Se pare, ca se apropia tragedi'a de ultimulu actu. —

Catu pentru politica, apoi acum si torii, séu reactiunea anglesiloru au apucatu lupt'a spre a tranti ministeriulu de acum, si acésta politica se intinde pana si in Romani'a. —

„N. Tem. Ztg." scrie, ca una deputatiune clericale merge la Vien'a, pentru a roga pe imperatulu, cá patronulu relegiunei rom. cat., cá se le sanctioneze statutulu congresuale. Acum, déca nu ne ignoramu de sene, — trebuie se simtimu si se recunóscemu, ca convocarea si atitud'a conferintiei de Alb'a Iulia a fostu in totu casulu salvarea dreptului nedependentiei bisericei romane unite. Viitoriulu se va sci inaltia la sublimitatea factului acestuia. —

Pest'a 24/12 Aprile 1871.

In dilele trecute spiritele pestanilor erau tare incordate, tóta lumea abia asteptá se vina Sambat'a. Se latise adica faim'a, ca in acea di va respunde ministrulu Pauler la interpelatiunea lui Ghiczy.

De si erá de prevediutu, ca ministrulu nu va puté dá unu atare respunsu, prin care sortea statutului autonomiei lat. catolice se se póta privi cá decisa, totusi ómenii erau tare curiosi a audi din gur'a ministrului, ca in catu afla elu si resp. guvernulu de lipsa cá acestu statutu in ante de a se sanctioná si resp. de a se pune in lucrare se se substérna legislatiunei? séu ca guvernulu va inchide ochii, si va lasá cá comisiunea de 12 alésa prin congresu, sub presidiulu primatelui Ungariei se efeptueze dispusetiunile acelui statutu, fara a se pertractá si primí de dieta, precum s'a intemplatu acést'a sub ministrulu Eötvös cu regulativulu pentru compunerea acelui congresu?

Ministrulu a respunsu, cam cá unu oraclu „ibis redibis", — asia catu n'a multiumitu pre deplinu nici pre interpelantele, nici pre altii, cari doreau a sci, ca tóte dispusetiunile statutului, adica intregu statutulu se va supune spre pertractare dietei, séu numai acele dispusetiuni, cari lovescu in legile tierei. Ministrulu adica in respunsulu seu a vorbitu de dispusetiunile aceste din urma, éra nu de statutu preste totu; observandu, ca elu pre acele le tiene de neefeptuabile inainte de a fi pertractate si primite de legislativ'a tierei; firesce avendu guvernulu de a desemná, cari suntu acele dispusetiuni, — una usia fórte larga pentru guvernu. Dér' ce ne interesóza pre noi sórtea statutului autonomiei rom. catolice si tóte dispusetiunile lui? Afara de singur'a determinatiune, prin care lat. catolicii ar' voi se ne stringa in braciale loru si pre noi gr. catolicii! Pentru acea amu fi dorítu, cá vre unu membru unitu alu dietei se-si fi luatu ostenél'a a interpelá pre ministru in directiunea acést'a, cá se capetamu si noi respunsu baremu cá Ghiczy.

Dér' cei dela „Federatiune" au fostu de alta parere; ei ar' fi vroitu se nu interpeleze nimene pre guvernu in caus'a acelui statutu, cu atatu mai pucinu romanii, pentru ca atunci guvernulu ori trebuiea se rumpa cu ierarchi'a catolica, ce inse nu vrea, ori se pape cum si-a saratu si se scóta castanele din spudia; cu atatu mai pucinu i a venitu „Federatiunei" bine la socotéla convocarea conferintiei la Alb'a Iulia, pentruca óta ce scriea „Federatiunea":

„Guvernulu e bagatu in cornu de capra prin statutulu autonomiei rom. cat. si nevroindu a rumpe cu ierarchi'a catolica se uita impregiuru se védia dóra ei vine de undeva ajutoriu, si éca (fiindu tóta lumea multiamita cu statutulu acela si nevroindu nimene ai sarí intr'ajutoriu guvernului! —) functionariulu celu mai inaltu gr. cat. si alérga intr'ajutoriulu guvernului si conchiama o conferintia la Alb'a Iulia, care se protesteze in contra acelui statutu si se oprésca pre guvernu ala sanctioná etc. si asia guvernulu va scapá din cornu de capra si nu va fi silitu a papá, dupa cum si a saratu, nici a scóte castanele din spudia, si tóte aceste va avé de a le multiumi guvernulu numai si numai fideliloru romani, cari totudéun'a au facutu servitiuri bune guvernului — martori ni suntu Schmerling si Reichenstein — déca cumva voru negá cavalerii romani!" Asia „Federatiunea".

Acuma déra scimu, de ce nu a publicatu „Federatiunea" conchiamarea la conferinti'a de Alb'a Iulia; scimu de ce nu a interpelatu pre guvernu in cestiunea estinderei statutului rom. cat. si preste romani, adica cá se nu vina guvernului intr'ajutoriu!

Da óre atatu de orbiti si de nepriceputi tiene „Federatiunea" pre romanii uniti, catu acestia se crédia, ca guvernulu póte se provoce pre romani la unu astfeliu de pasiu, si ca guvernulu intr'adeveru in cestiunea subversante ar' fi avutu lipsa de romani cá se lu scótia din cornu de capra? — A crediutu intr'adeveru „Federatiunea", ca fara ajutoriulu romaniloru guvernulu va fi silitu a intari statutulu, si asia o va rumpe cu ierarchi'a rom. cat., ceea ce densulu nu vrea —? A crediutu intr'adeveru „Federatiunea", ca conferinti'a de Alb'a Iulia e provocata de guvernu? si a sperat'o, ca déca nu se conchiamá conferinti'a, guvernulu la interpelatiunea lui Ghiczy ar' fi respunsu: „Eu nu voiu se o rumpu cu ierarchi'a catolica, trebuie se sanctionezu statutulu" etc.; éra acuma in urm'a protestului romaniloru uniti va dice: „Eu nu potu sanctioná acelu statutu in nici unu punctu, pentru ca romanii uniti au protestatu in contra dispusetiunei, prin care vrea a se estinde acelu statutu si preste beseric'a gr. cat. romana? Vedeti voi rom. catolicii si totu odiulu pentru nesanctionarea acelui statutu se lu arunce asupra romaniloru uniti, eu -mi spalu manile!" Si asia noi romanii amu fi scosu guvernulu din cornulu de capra! —

Sermani romani uniti! mai bine erá se nu faceti nici unu pasiu in contra statutului autonomiei rom. cat., ca atunci de perdutu ve perdeati de siguru autonomi'a bisericei vóstre, dér' nu ve alregati odiulu fratiloru vostri rom. catolici, ci acel'a cadea totu pre guvernu! —

Ce a pututu déra indemná pre cei dela „Federatiunea" cá se invenine animele celoru ce au alergatu la acea conferintia pentru salvarea bisericei, care e scutulu nationalitatei loru? — a detrage actului acelui maretiu, prin care romanii uniti au doveditu, ca -si cunoscu drepturile loru, si candu se ataca aceste, sciu a sarí intru apararea loru ca una anima, acelu ajutoriu póte ca era se fia cu multu mai maretiu, déca „Federatiunea" nu se scolá in contra acelei conferintie si nu i succedea a desmentá pre unii dela partecipare la acea, si a suspicioná unu pasiu in caus'a bisericei facutu cu celu mai curatu scopu, si doritu de totu sufletulu de romanu? nu sciu. Numai ei voru sci; noi inse credemu, ca nu a pututu fi indemnu curatu de a ajutá causei, ci ura si invidia, cari totudéun'a au domnitu intre romani, si care me face se incheiu aceste observatiuni cu: perirea ta din tine!*)

Eu nu credu, ca „Federatiunea" se aiba numai atata precepere si numai atata cunoscientia a impregiurariloru, incatu se póta crede ea insasi acesta ce a vestitu. —

Prolectu

pentru regularea parochieloru si dotarea preutiloru.

Avendu in vedere, ca sinodulu nostru archidiecanu din anulu 1870 in siedinti'a a 10-a a adusu unele concluse pentru imbunatatirea sórtei preutimei nóstre — dupa care emolumentele de orice natura, impreunate cu posturile preutiesci, pana la organisarea parochieloru, se nu se micsiorese nici intr'unu modu, ci din contra comitetele parochiali si protopresbiterali, se iè in pertractare seriósa cestiunea dotarei in tóte siedintiele loru;

Avendu in vedere, ca dupa repórtele si conspectele sosite prin venerabilulu consistoriu archidiecesanu la acestu sinodu, acele comitete au per-

*) Déca nu-ti vei aruncá romane tóte interesele particulari cá olocaustu de espiare inaintea altariului santei cause relegióse si nationali. — Red.

tractatu cestiunea de susu, dér' in mare parte fara resultatulu doritu;

Avendu in vedere, ca intr'aceea congresulu nostru nationalu bisericescu din anulu 1870 in siedinti'a sa a 7-a cu privire la dotarea parochieloru a adusu unele „dispusetiuni generali pentru regularea parochieloru", dupa cari:

1. In viitoriu intr'o comuna bisericésca de regula este numai unu parochu, carele este representabilu pentru tóte agendele si datorintiele oficiului parochialu.

2. Ca déca intr'o comuna bisericésca mai impopulata si latita interesulu bisericei ar' cere inmultirea personalului preutiescu, si déca atare comuna bisericésca este in stare de a garantá o dotare corespundiétória pentru mai multi preuti, acolo se póte spori numerulu preutiloru, a caroru corelatiune se va regulá prin sinodulu eparchialu.

3. Ca déca intr'o comuna bisericésca fara conditiunile mai susu atinse, se afla astadi mai multi preuti acolo are a se face reducere, indata ce unu posta devine vacantu.

4. Ca atatu dotarea preutiloru catu si reducerea loru este afacerea sinódeloru eparchiali; éra dupa acestea avendu in vedere mai incolo, ca congresulu nostru nationalu bisericescu din an. 1870 atatu dotarea parochiloru, catu si reducerea parochieloru o au concreditu si sinódeloru eparchiali pre langa urmatóriele observatiuni:

a) Ca venitulu anualu alu preutiloru se se regulieze dupa anumite clase in tóte eparchiele in modu corespundietoriu si ca clasificatiunea venitului o voru face sinódele eparchiali dupa impregiurari.

b) Ca reducerea provediuta in punctulu 3 se se puna in lucrare astfeliu, cá intr'o comuna bisericésca, unde astadi suntu mai multi preuti, aceia se se reduca indata ce posturile loru devinu vacante.

c) Ca la besericele si comunele, ce au preste 1500 de suflete si nu suntu fórte respandite, se potu aplicá cu dotatiune cuvenita si doi preuti; ca unde suntu preste 3000 de suflete se potu aplicá 3 preuti, éra in locuri preste 4000 de suflete potu fi 4 preuti; cum si casuri estraordinarie remanu lasate consideratiunei consistorieloru concernínte.

d) Ca consistoriele eparchiali se compuna pentru fiacare protopresbiteratu cate o comisiune constatatória din protopresbiterulu concerninte si din cate doi membri mireni, care comisiune va merge din comuna in comuna si in cointielegere cu sinodulu parochialu alu fiacarei comune va face unu proiectu despre numerulu si dotati'a preutiloru a-mesuratu impregiurariloru.

e) Ca acestu proiectu de dotatiune dimpreuna cu tóte datele necesarie si mai vertosu cu numerulu preutiloru din comun'a respectiva, cu numerulu sufleteloru si venitulu tuturoru emoluminteloru tienetórie de parochia si in specie cu parerea comisiunei despre clasificarea parochieloru si dotatiunea loru precum si in genere cum s'ar poté meliorá starea parochieloru serace si in fine si cu parerile respectivei comune bisericesci se se substérna catu mai curendu sinódeloru eparchiali spre ulteriora decidere.

f) Ca sinódele eparchiali, facundu din tóte unu conspectu generalu, se lu substérna apoi dimpreuna cu unu proiectu despre tacsele stolarie celui mai de aprópe congresu nationalu bisericescu. In fine, ca pentru comune bisericesci, in care nu s'ar poté efeptuí o dotare corespundiatória, se recomanda sinódeloru eparchiali acuirarea unoru midiulóce si intemeiarea unoru fonduri spre ajutorirea preutiloru acelor'a.

Dupa tóte acestea voindu sinodulu archidiecesanu a efeptuí regularea parochieloru si dotarea preutiloru din archidiecesa pre basea amintiteloru concluse, comisiunea esmisa pentru imbunatatirea sórtei preutiesci propune prea ven. nostru sinodu archidiecesanu urmatóriele spre decidere:

I. Consistoriulu eparchialu va indatorá pre tóte sinódele protopresbiterali a se aduná fiacare in siedintia estraordinaria spre a tractá mai antaiu regularea tacseloru stolari dela deosebitele functiuni preutiesci in tóte parochiele tractuale; tóte acestea cu privire la starea materiale a poporului, cu privire la pusetiunea locului, si alte impregiurari, dér' si cu privire la valórea de astadi a banilor — dupa aceea cu privire la numerulu sufleteloru, la portiunea canonica, unde ar' ecsistá aceea si in fine si cu privire la alte emolumente preutiesci; — apoi a clasificá tóte parochiele tractuali in trei anumite clase — si in fine a-si face observarile sale la fiacare parochia, deosebi cum? si pre ce cale s'ar poté dotá aceea cuviintiosu?

II. Consistoriulu eparchialu in sensulu concluselui congresualu susu pomenitu sub punctulu 5 liter'a d), va propune pentru fiacare protopresbiteratu cate o comisiune constatatória din protopresbiterulu concerninte si cate doi membri mireni dintre barbatii nostri cei mai distinsi, care comisiune, mergundu din comuna in comuna — pre basea tacseloru stolari, incatu se voru fi potutu regulá acestе prin sinodulu protopopescu — si pre basea clasificarei parochieloru, inventandu precisu tóta averea miscatória si nemiscatória a besericiloru si a parochiei in bani si in realitati — in contielegere cu sinodu parochialu alu fiacarei comune bisericesci va tractá dotarea si reducerea preutiloru in adeveratulu intielesu alu dispusetiuniloru congresuali de sub punctele 1, 2, 3 si 4 susu pomenite astfeliu: ca

III. In parochiele, care numera dela 1200—1500 suflete si care dupa clasificarea — sinódeloru protopopesci cadu in clasea I-a, acolo dotati'a unui parochu séu preutu se fia de minimum 800 fl. v. a., in care suma vinu computate tóte emolumentele preutiesci dela realitati, dela tacsele stolarie pentru deosebitele functiuni preutiesci si dela alte tacse preutiesci sigure si regulate.

In tóte parochiele, care cadu in clasea a II-a si numera dela 1000—2000 de suflete, dotati'a parochului impreuna cu emolumentele enumerate in punct. III se fia de minimum 600 fl. si in fine

In tóte celelalte parochie, care cadu in clasea a III-a si nu au preste 1000 de suflete, dotati'a parochului se fia de minimum 400 fl., in care érasi se computa tóte tacsele stolari si celelalte venite preutiesci sigure.

IV. Dotatiunea acést'a a preutiloru se va face dupa impregiurari, din pamenturi — si alte venituri comunali — pre unde voru fi acestea, apoi din venitulu stolariu, si incatu tóte acestea n'ar ajunge dupa categori'a — in care cadu parochiele, — la cifrele de mai susu, — va trebui se incurga si poporulu nostru din parochiele respective cu contribuiri anuali in bani, séu in naturalie si incatu nici cu acést'a nu s'ar poté efeptuí dotare corespundiétória, dupa tenorea acestui proiectu, atunci se va luá refugiu si la ajutoriulu statului si in urma din venitele averei bisericesci, si din pamenturi, care n'ar avé alta destinatiune.

V. In atari comune parochiali, care pre langa — tóta a loru bunavointia, nu suntu in stare a face — o dotatie corespundiétória preutiloru sei, preutii pre langa o remuneratiune cuviintiósa se se insarcineze si cu — invetiamentulu scolare, si incatu nici in modulu acest'a nu s'ar poté ajunge minimum de 400 fl. pre anu, atunci se li se recomande acelor'a comune afiliarea loru la altele invecinate.

VI. In atari comune bisericesci, care nici nu potu asigurá parochului loru un'a dotatiune de 400 fl. nici nu le potu afiliá altoru invecinate, — acolo, — pentru ajutorirea astorufeliu de comune beser. — sinodulu recomenda consistoriului a se ingrigi pentru inmultirea fondului menitu pentru ajutorirea preutiloru seraci, — cá se se póta cu timpu acuirá pentru atari parochie serace unele pamenturi.

VII. Comisiunea amintita in punctulu II terminandu-si afacerile, va transpune operatele sale sinódeloru protopopesci, spre ulteriora pertractare. Sinódele protopopesci pertractandule in sensulu §-lui 50 alu statutului organicu, voru aduce concluse relative la sustienerea védiei bisericesci, facundu unu proiectu despre numerulu, si dotarea preutiloru din protopopiatu si substernendulu consistoriului archidiecesanu, pre langa unu conspectu, cu tóte aclusele si cu observarile sale. — Éra consistoriulu archidiecesanu, va face unu proiectu generalu despre regularea paroshieloru si dotarea preutiloru, si lu va substerne celui mai de aprópe sinodu archidiecesanu.

VIII. Consistoriulu archidiecesanu se insarcinéza cu ecsecutarea acestoru dispositiuni.

Sibiiu 7 Aprile 1871.

Branu de Lemeny,
Ioane Metianu,
(E primitu.) referinte.

AUSTRO-UNGARI'A. Viena 2 Maiu. In contra cabinetului Hohenwart a si inceputu lupt'a de a fi séu a disparé. Senatulu imp., camer'a deputatiloru vre a asterne una adresa la coróna, cá se decida intre ministeriu si camera, cá se se puna capetu acestei lupte de elemente imponcisiate Dr. Rechbauer si Dr. Sturm cu 40 deputati au luatu acésta atitudine si vreau a sista consultarile asupra bugetului pana candu va veni respunsulu la adresa. Denegarea bugetului va casiuna altfeliu desfacerea senatului imp.

Reactiunea de Berlinu lauda tienut'a min. Hohenwart, ca-ce „Splen. Ztg." si „Norddeutsche Allg. Ztg.", oficiale, imbarbatéza politic'a min. Hohenwart, dicundui, cá se se impaciuiésca cu elementele nationale recomendandui patientia. Reactiunea se ajuta intre sene petutindenea si se afla in flóre. —

Cronica esterna.

Romanii in Franci'a in 1870—71.

D. br. Nic. Vasilco publica in „Semenatoriulu" fói'a septemanale din Barladu, atitud'a ce o luara romanii din Daci'a facia cu resbelulu franco-prusianu, procesa de urmatóri'a corespondintia catra Redactiune:

„Barladu 1871 Aprile 4. Dle Redactoru! Nu me indoiescu, ca veti primí cu placere pucinele mele ronduri, insocite cu rugaminte, cá se binevoiti a dá locu in stimabilele vostru diuariu unoru mice detailuri, ce cu onóre vi le descriu mai la vale, de pe campulu resbelului franco-teutonicu, la care amu partecipatu insumi cá luptatoriu, in caus'a cea santa a fratiloru nostri francesi, atrasu fiindu impreuna cu mai multi romani din tóte punctele Daciei, de simpathiele naturali ale unei natiuni gloriése, a Franciei, sor'a nóstra mai mare si focarulu culturei, civilisatiunei si libertatei popóraloru moderne.

Cunoscu, Dle Redactoru, sentimentele nobili romanesci ce v'au animatu in totudéun'a pentru sustienerea acestei sante cause a fratiloru nostrii francesi. Seriositatea diuariului, ce redigeti si entusiasmulu ce elu a desteptatu in sufletulu fiacarui adeveratu romanu citindu'lu — nu au pututu decatu a implé si anim'a mea de bucuria, candu in departiat'a strainatate luptáma sub drapelulu sangerosu alu Franciei, si citiamu in scurtele — mi momente de repausu, respectabilele vostru diuariu mai cu sém'a pasagiele, ce atingea caus'a cea mare a gintei latine, a francesiloru, fratiloru nostri fíresci!!!

Cá frate alu vostru, romanu din Bucovin'a, ruptá din cóstele Moldovei, reintorcundume de pe campulu de resbelu, profitu de ocasiunea fericit'a de a re transmite cu acést'a mai diosu aratatele notitie, cá se véda compatriotii mei, ca Romani'a a fostu si ea representata in lupt'a francesiloru contra barbarului teutonu, prin fii sei din diferitele puncte ale marei Dacie Traiane.

Primiti ve rogu, Dle Redactoru, cu acést'a ocasiune, o fratiésca stringere de mana si cea mai distinsa consideratiune si respectu, ce conservu pentru diuariulu „Semenatoriulu".

Nicolae baronu Vasilco.

Romanii in Franci'a in anulu 1870—71.

Dupace se inmormentá imperiulu in Franci'a, si reinviá republic'a; indata incepura a alergá acolo celi mai nobili fii ai natiuniloru, spre a-si versá sangele loru pentru acea republica, dela care au emanatu pana acum tote libertatile in Europ'a, si inaintea careia tremurau toti potentatii incoronati.

Poloni, unguri, americani, greci, spanioli, romani, nu au lipsitu de a nu fi inrolati sub drapelulu diferiteloru corpuri de armate francese, dér' mai cu séma in armat'a generalului Garibaldi si a suportá cu cea mai mare bucuria tóte greutatile desastruóse, numai si numai spre a puté realisá marile idee ale republicei francese.

Eu cá romanu, care atrasu de simpathiele catra francesi si insufletitu de simtiementulu recuscientiei catra densii, me voiu marginí de a vorbí pucine numai despre fratii si cameradii mei de lupta si suferintie, in acestu resbelu desastruosu.

Eran asiadéra in lupt'a franceso-teutonica la 900 romani, cari, parte sub comand'a generaliloru Garibaldi, parte sub a lui Chancy, au fostu totudéun'a resoluti a morí in diferitele lupte si atacuri, si a-si versá voiosi sangele loru, pentru maretiele idee civilisatórie, ale caroru puncte de plecare e Franci'a.

Erá o lupta marétia, o lupta sincera si resoluta; pentruca toti acesti romani din diferitele provincie romane adica din Romani'a libera (Tiér'a romanésca si Moldov'a), Transilvani'a, Banatu si Bucovin'a au plecatu din tiér'a loru animati de ide'a sacra a mori pentru Franci'a, catra care ii atragea amorulu libertatei, si simpathiele loru de rasa si sange a fratiloru loru francesi. Me simtu fericitu a o maturí in faci'a lumei intrege, in audiulu fratiloru nostri francesi, ca romanii au luptatu la Chateaudun in contra hordeloru barbare de prusaci, cu

unu eroismu nedescriptibile, demnu de gloriosii loru principi Stefanu celu mare si Mihaiu vitézulu, nobilii si eroicii Domni ai romaniloru!

Cine va puté negá in faci'a istoriei, care de securu nu va tacé, ca romanii nu pucinu au contribuitu, cá nobilele loru generale comandante Garibaldi se bata in tóte luptele pe prusaci, si nici odata se nu cedeze inaintea loru!?

Romanii, cari au partecipatu cu unu entusiasmu inflacaratu pentru salvarea unei natiuni inrudite si cu acésta ocasiune, si cari cu dreptu cuventu merita a se numí descendenti ai romaniloru, nu au fostu negresitu decatu o mica deputatiune fidele a tuturoru romaniloru, cari iubescu pre fratii loru francesi si urescu din sufletu pre barbarii si . . . . teutoni!

Nu -mi permitu fortiele condeiului meu a descrie furi'a si ur'a neimpacata, cu care navaliau bravii romani pe campulu de resboiu la 9 Novembre 1870 si 2 Ianuariu 1871 in contra prusaciloru, a acestoru barbari cutropitori, luptandu cu desperatiune si implorandu divinitatea, cá se li dé puterea spre a scapá pamentulu binecuventatu alu Franciei de acesti . . . . barbari si salvá natiunile de jugulu sclaviei si de aceste lipitori prusogermane!!

Este unu ce admirabile a vedé cum luptá romanulu pentru libertate!!

Déca au fostu fii romani, cari in Americ'a si au versatu eroicu sangele pentru scuturarea jugului de sclavi, (dovada neuitatulu martiru Nicolae Dunca).

Déca romanii au luptatu in Poloni'a, Itali'a si la tóte ocasiunile, unde erá vorb'a de sant'a causa a libertatiloru popóraloru impilate.

Déca fiiulu Daciei, de si de cele mai multeori cotundatu sub alta nationalitate si ignoratu de ambitiosi, a desfasiuratu cu fala si gloria eroismulu stramosiescu contra tiraniei: apoi celu pucinu istori'a, judecatoriulu impartiale, nu me indoiescu, ca va reservá unu mica locu si pentru numele romanesc in memori'a braviloru luptatori romani, cari -si au versatu sangele loru pe campiele si muntii Franciei, sub eroicele drapeluri ale mariloru generali Garibaldi si Chancy!

Totulu ce voiescu se constatu cá marturu ocularu si cá unulu din numerulu fratiloru mei camaradi de arme, romani luptatori in resbelulu francoteutonicu din 1870 si 1871, este cá se se scia si cunósca, ca romanulu lupta eroicesce si móre cu entusiasmu pentru aperarea libertatei si uresce din sufletu: tirani'a si despotismulu.

Dumnedieu cu Franci'a si cu sant'a causa a popóraloru!

Br. Nicolae Vasilco,
fostu marechalu de Logis Chef in armat'a auxiliara-francesa (Corpus de l'Etoile).

Contribuiri

pentru ajutorarea ranitiloru, veduveloru si orfaniloru fratiloru nostri francesi, cadiuti in lupta pentru patri'a strabuna:

Blasiu 10 Aprile. (Continuare la Gazet'a Nr. 100 si 101 — 1870 si 6, 7, 8, 21, 23, 24 si 26 1871.)

Din Secarembu prin d. protopopu B. Densusianu:

Domni'a sa si dela on. dd. Petru Boieriu ofic. mont., Korneli Dénes par. r. cat., Kolosi Vasilica macel., Pomp. Pitoiu macel., Florea Nicolae carcim., Petru Todoranu propr. cate 1 fl., Stirbu Petru 80 cr., comun'a gr. cat. 71 cr., Thaller János ofic. mont., Jemand cate 50 cr., Agh István comerc., Klaudius, Galitzki Carolu carcim. cate 40 cr., Iancu Iosifu coturn., Karmagianu Iosifu, Florea Iosifu metalurgu cate 20 cr., Endes Josef coturn. 10 cr., la olalta 11 fl. 41 cr., s'a spesatu 1 fl., deci la acestu comitetu s'au tramisu 10 fl. 41 cr.

Din M. Bretea prin d. Alecsandru Herbay jude cerc.:

Domni'a sa 5 fl., Brasnicanu Ioane econ. 50 cr., Hui Ioane plugariu 20 cr., Staer Frantu plug. 9 cr., Popesculu Iosifu 1 fl. Totu prin o. d. A. Herbay dela d. Krepelka Visca not., Ioane Kosma din Visca econ. cate 1 fl., Herm. Isak Visca carcim. Sim. Martov Bogara carcim. cate 50 cr., Steff Ursu Visca econ., Josef Stein carcim. cate 20 cr., Suba Ioane d. Visca econ., Augustu Krepelka Visca scol., Kaselau Brindusu Fujes, Bogara econ. Oana Tamas econ. cate 10 cr. Totu prin d. Al. Herbay dela econ. cate 10 cr. Totu prin d. Al. Herbay dela econ. cate 10 cr. Totu prin d. Al. Herbay dela d. Birzanu Antonu not. 50 cr., Iosifu Opreanu par. 40 cr., Imets Sándor nob. 30 cr., Ar. Olariu 50 cr., Mone Ioane, Sonca Toaderu, Iosca Dumitru, cr., Popa Ianosi, Marianu Solomonu, Lupu Ioane, Popa Petru, Opra Toaderu, Negru Petru, Suciu Ioane, Popa Vicentiu, Boba Petru, Doda Petru, Popa Ioane, Cerna Pascu, Soanea Pascu, Boba Parascie, Danu Iosifu l. Petru, Sonea Petru, Mone Iosifu cate 5 cr., Popa Iosifu, Indria Donascinu cate 10 cr., Dobru Nicolae 3 cr., la olalta 13 fl. 52 cr. Cucurusu dela Huch Mihaiu 4 metr., Sabeu Petru 3 metr., Sabeu Mihaiu, Tomutia Ianesu, Popa Ladaru cate 2 metr., care s'au vendutu cu 65 cr. Cu totulu 14 fl. 17 cr. v. a. — (Va urmá.)

Varietati.

PROGRAM'A

siedintiei publice a societatei de lectura a alumniloru seminariali din Blasiu, ce se va tiené in 16 Maiu st. n. la 8½ óre inainte de amédi:

1. Invocarea spiritului santu.
2. Deschiderea, prin d. prefectu de studia Gedeonu Blasianu.
3. „Unu cuventu in memori'a laureatului poetu Andreiu Muresianu“ de Georgiu Brateanu, teol. an. III rostitu de autoriulu.
4. „Catra martirii romani din an. 1848—9“, poema de A. Muresianu cantatu de corulu seminariale.
5. „Mirarea mea“ poesia de Iosifu S. Vasilco, teol. an. II declamata de autoriulu.
6. „Despre poesi'a epica crestina“, disertatiune apologetica de Alecsandru Grama teol. an. IV, cetita de autoriulu.
7. „Éca éca turturica“ poesia de Ionitia Badescu, cantatu de corulu seminariale.
8. „Mórtea lui Georgiu Sincaiu“ poesia de Iustin Popfiu, declamata de Atanasiu Macelariu teol. an. IV.
9. Ómenimea se deriva dela un'a, ér' nu dela mai multe parechie de ómeni specifice diverse“, disertatiune de Sofroniu Pascu teol. an. IV, cetita de autoriulu.
10. „Nu desperezu“, satira de V. Petricu, declamata de Ioane Vladu teol. an. III.
11. Inchiderea.
12. „Mersulu lui Iancu“ cantatu de corulu seminariale.

Blasiu in 1 Maiu 1871.

In numele comitetului arang.:

Elia Chirila, pres. — Silvestru Nestoru, not.

— Program'a comunei parisiane. Comun'a parisiana, voindu a chiarificá ómenimea despre intentiunile sale, respective ale insurgentiloru, si a precisá caracteriulu rescólei parisiane dela 18 Martiu a. c., publica in fói'a oficiale credeulu séu program'a pretensiuniloru si a dorinrieloru poporatiunei din Parisu; program'a, pentru care omora frate pre frate, fiiulu pre tata si tatalu pre fiiu. Se vedemu deci si noi schitiele principale ale acestei frumóse, dér' fatale programe, mai inainte de a vedé mórtea comunei, care se astépta pre tóta diu'a:

„Parisulu cere recunóscerea si consolidarea republicei, autonomi'a absoluta a comunei pentru tóta Franci'a asia, incatu fiacarui cetatianu francesu se i se asecure intregitatea dreptatiloru sale, cá omu, cá cetatianu si cá lucratoriu. Drepturile comunei suntu: Stabilirea bugetului comunalu, alu perceptiuniloru si erogatiuniloru; stabilirea si impartirea contributiunei si a impositeloru; inspectiunea asupra politiei interne si a instructiunei publice: administrarea averei comunale; instalarea functionariloru magistratuali si comunali prin alegere séu concursu publicu, precum si dreptulu inalienabilu, de a i inspectioná si a i depune; asecurarea absoluta a libertatii individuale, a libertatii conscientiei si a lucrului; parteciparea tuturoru cetatianiloru la afacerile comunei prin manifestarea libera a cugetéloru loru; libertatea de a-si aperá interesele si asecurarea pentru aceste drepturi, danduse numai comunei dreptulu, de a veghiá asupra intrebuintiarei libere si adeverate a dreptului de intrunire si a libertatii de presa. Mai departe ceremu organisatiunea aperarei cetatii si a gardei nationale, carea -si alege insa-si conducatorii soi si numai ea singura are se vighieze asupra sustienerei ordinei in cetate.

„Parisulu nu cere alte garantie pentru interesele sale, decatu cá guvernulu centralu, care are se consiste din representantii comuneloru federate, se asecure realisarea si ecsercitarea principieloru susamentionate.

„Revolutiunea comunale dela 18 Martiu incepe una era nóua pentru politica si scientia. Ea este capetulu timpului vechiu alu clerului, militarismului, oficialiloru, alu esploatarei tierei, alu dileloru de agio, de monopolu si privilegie, caror'a proletariatulu are se li multiumésca servitutea si una parte a nenorocirei sale. Lupt'a intre Parisu si Versali'a este una lupta, carea nu se póte fini prin compromisu ilusoriu, dér' finitulu nu póte fi dubiu. Victori'a va fi a ideei si a dreptului.

„Apelamu la Franci'a, carea se scia, ca Parisulu inarmatu desvolta inca atat'a liniste si virtute, incatu se sustiena ordinea cu energia si entusiasmu; ca Parisulu, care a apucatu armele din iubire catra libertate si pentru glori'a comuneloru, se sacrifica cu convictiune si eroismu. Dè ceriulu, cá Franci'a se puna capetu acestui cruntu conflictu. Franci'a singura póte se desarmeze Versali'a prin solemn'a manifestare a vointiei sale irresistibile. Dechiare-se ea solidaria cu nesuintiele nóstre in lupt'a, care se va poté fini numai cu triumfulu comunei, séu cu perirea Parisului. Noi inse, cetatiani ai Parisului, noi avemu misiunea de a fini revolutiunea moderna, carea este cea mai infricosiata si mai aduncu taiatória dintre tóte revolutiunile, cari le cunósce istori'a. Noi avemu misiunea, de a ne luptá si de a invinge.“ —

Novissimu. Berlinu 5 Maiu. Princ. Bismark amenintia intre depesia catra Favre, ca va rechiama plenipotentiatii prusiani dela pertractarile de pace, ca se pre amana. —

Bibliografia. Au esitu de sub tiparin: **Opurile lui Caiu Cornelliu Tacitu**, traduse de G. I. Munteanu, directoriu si profesoriu la gimnasiulu romanescu gr. or. din Brasiovu, membru alu societatei academice romane din Bucuresci etc.

Date in tiparin sub auspiciele societatei academice dupa decesulu din viétia a traductoriului. Biografi'a lui G. I. Munteanu alaturata. Sioriu. cu pariulu tipografiei lui S. Filtsch (W. Krafft) 1871. 8º midiulociu 39½ cóle, séu 614 pag. si totusi pretiulu numai 2 fiorini 80 cr., séu 6 lei n.

Acestu opu se póte trage prin tóte librariele din tiéra, cum si de a dreptulu dela redactiunea „Transilvaniei“.

(Venitulu curatu catu se va potea scóte din pretiulu acestei carti, e destinatu de catra societatea academica romana in ajutoriulu veduvei si alu orfanului remasu dupa repausatulu.) —

La alte popóra auctorii clasici latini si elini, si mai de aprópe cei istorici, s'au tradusu si tiparitu pana acuma de repetite ori. Credemu, ca a venitu timpulu, in care se simtimu si noi necesitatea traducerei loru in limb'a nóstra. —

Subscrisulu, fiindu stramutatu dela servitiulu telegraficu de aici la Alb'a Iulia, vinu prin acésta a mi respica cele mai sincere simtiemonte de multiamita si recunoscientia onor. publicu romanu din Brasiovu pentru binevointi'a, de care amu avutu parte sub servitiulu meu de aici, recomendandume si la despartire cu tóta onórea.

Wenzel Hajak,
portatoriu de telegrame.

Cursurile

la bursa in 5 Maiu 1871 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl.	88½	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „	91½	„ „
Augsburg	—	—	122 „	35	„ „
Londonu	—	—	124 „	90	„ „
Imprumutulu nationalu	—	—	59 „	20	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			68 „	80	„ „
Obligatiunile rurale ungare			79 „	90	„ „
„ „ temesiane			77 „	75	„ „
„ „ transilvane			74 „	75	„ „
„ „ croato-slav.			83 „	50	„ „
Actiunile bancei	—	—	748 „	—	„ „
„ creditului	—	—	282 „	80	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.